

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/416/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210480
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210480.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava 1, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpenému Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/188/2012-47 zo dňa 19.12.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal. O nároku navrhovateľa rozhodol v zmysle ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, účinného do 31.12.2005 a podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že okresný súd žalobu navrhovateľa zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Poukázal na to, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Liptovský Mikuláš, v dôsledku rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenej súdu dňa 16.09.2009, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Ďalej uviedol, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal základné atribúty vzniku zodpovednostného právneho vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (tvrdeným v žalobe), ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a zbytočné prietahy v konaní. Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu, spočívajúci v udelení poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že exekučný súd konal vo veci vedenej pod sp. zn. 3Er/692/2009 plynulo a bez zbytočných prietahov. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.05.2010, súd preskúma žiadosť o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Navrhovateľ v konaní podľa okresného súdu nepreukázal svoje tvrdenie, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 5 mesiacov, nakoľko žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 16.09.2009 a poverenie bolo súdnemu exekútorovi udelené dňa 30.09.2009, t. j. po 14 dňoch, teda v zákonom stanovenej lehote. Odhliadnuc od skutočnosti, že navrhovateľ nepreukázal základnú podmienku pre vznik zodpovednostného vzťahu (nesprávny úradný postup), taktiež v konaní nepreukázal vznik ani výšku tvrdenej majetkovej škody v sume 125,- eur. Navrhovateľ podľa okresného súdu nepreukázal vynaloženie sumy 70,- eur na správu vymáhanej pohľadávky, nekonkretizoval, z čoho uvedená suma pozostáva, kedy a akým spôsobom uvedený náklad vznikol. Rovnako navrhovateľ netvrdil, ani nepreukázal uvedené skutočnosti vo vzťahu k uplatneným nákladom na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií, poštovné, telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním, kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- eur. Navrhovateľ neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vykonanie uvedených úkonov preukazoval. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že navrhovateľ si uplatňoval právo na náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur paušálne, teda bez akejkoľvek konkretizácie a reálneho vyčíslenia nákladov v jednotlivých veciach. Taktiež navrhovateľ nepreukázal skutočnosti, tvrdené v žalobe ako dôvody pre náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur. Navrhovateľ nepreukázal, že v dôsledku tvrdeného nesprávneho postupu exekučného súdu došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, resp. k insolvenčii povinného. Taktiež navrhovateľ netvrdil, ani nepreukázal, aké konkrétne plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli, kedy, v akom rozsahu došlo k hospodárskej strate a akým spôsobom a kedy došlo k ovplyvneniu jeho ďalších podnikateľských postupov, v dôsledku tvrdeného nesprávneho postupu exekučného súdu. Pokiaľ ide o odporcom uplatnenú námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku, pre nedostatok skutkových tvrdení, uvedených v žalobe, nebolo možné uvedenú námietku premlčania posúdiť. V súlade so zásadou hospodárnosti konania, prihliadajúc k dôvodom zamietnutia žaloby, okresný súd ďalšie dokazovanie v tomto smere nevykonával, nakoľko by bolo nadbytočným (keďže aj tak by bolo bez vplyvu na meritórne rozhodnutie). Pokiaľ odporca namietal splnenie povinnosti navrhovateľa predbežne prerokovať uplatnený nárok v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu, okresný súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľ v podanej žalobe tvrdil, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je založené v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš o náhrade škody a nemajetkovej ujmy pri výkone exekúcie proti povinnému U.G.. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1, 2 O. s. p. tak, že odporcovi priznal náhradu trov konania, avšak tento si ju nevyčísľil, preto mu ju v konečnom dôsledku nepriznal.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietal, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo na konanie pred súdom. Poukazuje na ust. § 15 O. s. p. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu

SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. Konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Navrhovateľ podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo zakladá porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Navrhovateľ sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Navrhovateľ ďalej namieta, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím bolo porušené právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Ak odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ust. § 114 ods. 3 O. s. p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. Skutkovým základom sa mal stať navrhovateľom tvrdý skutkový stav. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám, ignorujúc ust. § 153b O. s. p.

Zároveň namieta, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Pričom navrhovateľ poukázal na to, že na splnenie zákonnej lehoty je dôležité skúmať nielen samotný moment, keď exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, keď poverenie doručil príslušnému exekútorovi.

Navrhovateľ tiež namieta, že rozhodnutie vo veci samej neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy, pretože súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, proti ktorému pripustil odvolanie. Zároveň namieta, že v čase vydania meritórneho rozhodnutia nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, a preto je rozhodnutie predčasné.

Na základe uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešpondujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Navrhovateľ zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p.

vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 5NcC/305/2013-19 zo dňa 19.03.2013, že sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš Mgr. Magdaléna Andreánska je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Nadriadený súd konštatoval iba tú skutočnosť, že táto sudkyňa konala v exekučnej veci, od ktorej navrhovateľ odvíja uplatnený nárok v tomto konaní, čo považoval za vážny dôvod na vylúčenie sudcu. Zároveň rozhodol, že ostatní sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, teda vrátane zákonnej sudkyne JUDr. Evy Uličnej.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, hoci boli splnené podmienky pre odročenie pojednávania, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, odňal mu možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Ospravedlnenie neúčasti okresnému súdu nezaslali. Predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo teda navrhovateľovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania. S dostatočným časovým predstihom bolo navrhovateľovi doručené aj vyjadrenie protistrany.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Dôvodné nie sú ani tvrdenia odvolateľa, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením listín nachádzajúcich sa v spise, ako aj oboznámením exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/692/2009, ktorého dôkazu sa dovoľával samotný navrhovateľ.

Za zmätočné považuje odvolací súd odvolacie námietky navrhovateľa týkajúce sa prerušenia konania a smerujúce proti rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zamietol návrh vo veci samej, nakoľko návrh na prerušenie konania nebol predmetom rozhodovacieho procesu pred prvostupňovým súdom, ako vyplýva zo spisového materiálu a preto o ňom ani nemohlo byť rozhodnuté, ako nesprávne uvádza odvolateľ.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku navrhovateľa bolo nepreukázanie úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia, čo malo zároveň spôsobiť vznik prieťahov v konaní.

Tvrdenie odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmätočné, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo.

Nedôvodná je aj odvolacia námietka navrhovateľa o povinnosti súdu rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., keďže odporca nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu. Vydať rozsudok pre zmeškanie v zmysle ust. § 153b O. s. p. je možnosťou, nie povinnosťou okresného súdu. Takéto riešenie prichádza do úvahy iba v prípade, ak navrhovateľom tvrdený skutkový stav, ktorý sa stáva skutkovým základom rozsudku, považuje súd za nesporný. V danej veci to však konštatovať nemožno.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku navrhovateľa bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia. Z dokazovania vykonaného okresným súdom však vyplynulo, že žiadosť o vydanie poverenia pre súdneho exekútora bola podaná dňa 16.09.2009, pričom prvostupňový súd rozhodol dňa 30.09.2009 o tejto žiadosti tak, že poverenie vydal. Odvolací súd navyše konštatuje, že v danom prípade sa na danú situáciu vzťahovala povinnosť rozhodnúť o tejto žiadosti v 15-dňovej lehote v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, činného v čase rozhodovania exekučného súdu. Z tohto dôvodu preto aj odvolací súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Odvolací súd má zato, že navrhovateľ nespĺnil prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím, keď nepreukázal nesprávny úradný postup ani nezákonné rozhodnutie. Treba tiež konštatovať, že vzhľadom na nesplnenie základnej podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím, by bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok, keďže súd musí návrh zamietnuť čo i len pri nesplnení jednej podmienky. Preto odvolací súd konštatuje, že pokiaľ prvostupňový súd hodnotil nesplnenie ďalších dvoch podmienok, postupoval tak nad rámec svojej zákonnej povinnosti.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že preskúmanie zákonnej lehoty exekučného súdu je dôležité skúmať nielen kedy rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému exekútorovi, odvolací súd konštatuje, že poverenie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 05.10.2009, čiže lehota bola zachovaná vrátane doručenia súdnemu exekútorovi.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne

rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. presvedčivo odôvodnil.

§ 157 ods. 2 O. s. p. správne a

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.